

मञ्जा

मडकुणं, स्त्री, (मङ्गल्य।) पृथोदरादित्वात् साधुः।)
जङ्गाचाणम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥

मच, इ ङ उच्चायध्वयौभाःसु। इति कवि-
कल्पद्रुमः॥ (भा०-आत्म०-धृतौ अर्धयाच
सक०-दीप्तौ उच्चौभावे च अक०-सेट्।) इ
मच्यते। इ मचते। उच्चाय उच्चौभावः।
इति दुर्गादासः॥

मच, ङ च कल्कने। दम्भे। शास्त्री। इति कवि-
कल्पद्रुमः॥ (भा०-आत्म०-दम्भे शास्त्री च।
अक०-कल्कने-सक०-सेट्।) कल्कनमिति कल्कं
करोतीति औ रूपं पूर्णोक्तिरयमिदं। इ
मचते तत्कुलं शिला चकारात् मचि ङ। इति
दुर्गादासः॥

मचर्चिका, स्त्री, (मं श्रभुं चर्चतीति। चर्च +
खल्। टाप्। अत इत्वम्। वस्तुतस्तु ह्रस्वोऽयं
शब्दः।) प्रशस्तम्। इत्यमरः। १।४।२७। (यथा,
प्रशस्तो ब्राह्मणो ब्राह्मणमचर्चिका। “प्रशंसा-
वचने च। २। १। ६६। इति समासः।)

मच्छः, पुं, (माद्यति सल्लिखेति। मद् + क्षिप्।
तथा सन् शेते इति। शी + ङः।) मत्स्यः।
इति शब्दरत्नावली॥

मञ्जन्, स्त्री, (मञ्जानं करोतीति। ज्ञ + क्षिप्।
तुगागमच।) अस्थि। इति हेमचन्द्रः॥

मञ्जनं, स्त्री, (मञ्ज् + ल्यट्।) खानम्। इति
जटाधरः॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम्। १।४७।
जाङ्गवीमञ्जनप्रीतिं न जानन्ति मरुस्थिताः।) “
मञ्जा। इति शब्दचन्द्रिका॥

मञ्जसुद्धं, स्त्री, (मञ्जा समुद्धव उत्पत्ति-
स्थानं यस्य।) शुक्रम्। इति हेमचन्द्रः॥

मञ्जा, [न्] पुं, (मञ्जति अस्थिष्विति। मञ्ज् +
“अन् उचन् पूषन् ग्रीहन् क्षेदन् क्षेहन् मृहन्
मञ्जन्निदादि।” उणा०। १।१५८। इति कनिन्
निपात्यते च।) वृषादेरुत्तमस्थिरभागः। सार
इति ख्यातः। इत्यमरभरतौ। फलमञ्जगुणो
यथा,—

“यस्य यस्य फलस्यैव वीर्यं भवति यादृशम्।
तस्य तस्यैव वीर्येण मञ्जानमभिनिर्दिशेत्॥”

इति राजवल्लभः॥

अस्थिमध्यस्थक्षेदविशेषः। तत्पर्यायः। कौशिकः
२ शुक्रकरः ३ अस्थिक्षेदः ४ अस्थिसंभवः ५।
इति हेमचन्द्रः। ६।१६। अस्थिसारः ६ तेजः ७
बीजम् ८ अस्थिजम् ९ जीवनम् १० देहसारः
११। इति राजनिर्घण्टः॥ अथ मञ्जखरूप-
माह।

“अस्थि यत् स्वादिना पक्वं तस्य सारो द्रवो
घनः।

यः खेदवत् पृथग्भूतः स मञ्ज्यभिधीयते॥”

अथ मञ्जस्थानमाह।

“स्थूलास्थिषु विशेषेण मञ्जा त्वभ्यन्तरे स्थितः॥”

इति भावप्रकाशः॥

अस्य गुणाः।

“वल्गुशुक्ररसोऽग्रमेदोमञ्जविवर्द्धनः।

मञ्जरिः

मञ्जा विशेषतोऽस्याश्च वलकत् स्त्री हने हितः॥”
इति चरकः॥

मञ्जाशब्द आबन्तोऽपि। यथा। शृङ्गातसी-
मृगतकशिशुषिज्ञेः पियालमञ्जासहितैस्त्विति
सुश्रुतः॥ इयमेवाह त्रिकाण्डे भागुरिः॥

“लज्जावदानवमञ्जा मांसवारास्थिवारयोः॥”
इत्यमरटीकायां भरतः॥

मञ्जा, स्त्री, (मञ्जतीति। मञ्ज् + अच्।
अजादित्वात् टाप्।) अस्थिसारः। इत्यमर-
टीकायां भरतः॥ अस्य गुणाः। वातनाशि-
त्वम्। वलपिणकफप्रदत्वम्। मांसतुल्यगन्धरूप-
त्वम्। कुम्भीरमहिषमञ्जागुणाः। मधुरत्वम्।
हृहृत्वम्। वल्यत्वम्। मञ्जसचगुणौ यथा।
श्लेष्मम्। उष्णत्वम्। इति राजवल्लभः॥

मञ्जानः, पुं, (मञ्जाया जायते इति। जन् +
ङः।) भूमिजगुग्गुलुः। इति राजनिर्घण्टः॥

मञ्जारसः, पुं, (मञ्जाया रसः।) शुक्रम्। इति
राजनिर्घण्टः॥

मञ्जासारं, स्त्री, (मञ्जायां सारो यस्य।) जाती-
फलम्। इति राजनिर्घण्टः॥

मञ्जवा, स्त्री, (मञ्जन्ति द्रव्याख्यम्। मञ्ज् +
ज्यन्। टाप् निपा०।) मञ्जुवा। इत्यमर-
टीकायां रायसुकुटः॥

मचः, पुं, (मचति। उच्चौभवतीति। मचि +
चन्।) खट्वा। इत्यमरः। २। ७। १३८॥
कर्णवंशः। माचा इति भाषा॥ इति हारा-
वली॥ उच्चमण्डपविशेषः। यथा,—
“दीलायमानं गोविन्दं मचस्थं मधुसूदनम्।
रथस्थं वामनं दृष्ट्वा पुनर्जन्म न विदते॥”
इति पुराणम्॥

मचकः, पुं, (मच + स्वार्थे कन्।) खट्वा। इति
हेमचन्द्रः। ६। ८३॥ (यथा, कथासरित्-
सागरे। २७। ६१।

“वारिधानी तु कुम्भश्च मार्जनी मचकस्तथा।
अहश्च मत्पतिचेति शुम्भचितयमेव नौ॥”
इन्द्रकीर्षः। उच्चमण्डपः। इति त्रिकाण्ड-
शेषः॥

मचकाश्रयः, पुं, (मचकः खट्वादिराश्रयो यस्य।)
मत्तुकुण्डः। इति राजनिर्घण्टः॥

मचमण्डपः, पुं, (मचो मण्डप इव।) शस्य-
रथायं कुटिरम्। टं इति भाषा॥ तत्पर्यायः।
कुदङ्गः। इति हारावली॥

मञ्जरं, स्त्री, (मञ्जयति दीप्यते इति। मञ्ज् +
अरप्रत्ययः।) सुक्ता। तिलकट्वः। वल्ली।
इति शब्दरत्नावली॥

मञ्जरीः, स्त्री, वल्लरिः। इत्यमरः। २। ४। १३॥
वल्लते वृणोति तरुं वल्लरिः वल्लमि वल्ल इ
क्षतौ नाक्षीति अरिः। मञ्जुमनोज्ञतां रातीति
मञ्जरीः पूर्वेण हिः मनोषादित्वाङ्कारस्य
अकारः पाञ्चोणादीति इति मञ्जरी वल्लरी
च। वल्लरिमञ्जरिर्द्वयोर्द्विति शाब्दिकः॥ वल्लि-
र्मञ्जिधान्।

मञ्जिष्ठा

“मञ्जरिमञ्जरी मञ्जिमञ्जरं त्रिषु वल्लरी।
वल्लरं त्रिषु वल्लिश्च वल्लरिः पञ्चनालिका॥”

इति ह्रस्वचन्द्रः॥

लतामात्रेऽपि वल्लरिः। अतो बाहुवल्लरीति
प्रयोग इति सुकुटादयः॥ वल्लरीमञ्जयोर्भेद-
मप्याहुः। यथा अभिनवनिर्गता आघता सुकु-
मारा सकुसुमा अकुसुमा च मञ्जरिः। यथा
चूतमञ्जरिः कदलीमञ्जरिः। वल्लरिः पुनरि-
भूतापि। यथा तालमञ्जरिः गुवाकवल्लरिरिति
द्वयमेव नवे चिरन्तनेऽपीति लक्षणाज्ञौ। इति
भरतः॥

मञ्जरी, स्त्री, (मञ्जरि। कदिकारादिति पक्षे
डीप्।) सुक्ता। तिलकट्वः। लता। इति
शब्दरत्नावली॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम्।
१। २०७।

“निर्गते मञ्जरीकुञ्जादपश्यत् पुरतस्ततः।
कथं नीलनिचोलिन्धौ स केचित्चारुलोचने॥”
मञ्जरिः। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (यथा,
आर्थासप्तशत्याम्। ५३३।

“पापीकच्छे वासः कण्टकवृत्तयः सजागरा
भमराः।
केतकविटप किमेतैर्ननु वारध मञ्जरीगन्धम्॥”
तुलसी। इति राजनिर्घण्टः॥

मञ्जरीनन्ः, पुं, (मञ्जरीं मञ्ज्यं वस्थायामपि
नन्ः।) वेतसवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥
मञ्जा, स्त्री, (मजि + पचाद्यच्। टाप्।) ह्यागी।
इति त्रिकाण्डशेषः॥ मञ्जरी। इति हेमचन्द्रः।
११। २२॥

मञ्जिः, पुं, (मजि + ङन्।) मञ्जरी। इति
त्रिकाण्डशेषः॥

मञ्जिका, स्त्री, (मञ्जयतीति। मञ्ज् + खल्।
टाप्। अत इत्वम्।) वैश्या। इति हारावली॥
मञ्जिफला, स्त्री, (मञ्जिमञ्जरी फलेऽस्याः।)
कदली। इति त्रिकाण्डशेषः॥

मञ्जिष्ठा, स्त्री, (अतिशयेनेयं मञ्जिमती। मञ्जि-
मती + इष्टः। मतुपो लोपः स्त्रियां टाप्।)
खनामखातरक्तवर्णलताविशेषः। मञ्जीट इति
हिन्दी भाषा। तत्पर्यायः। विकसा २
जिङ्गी ३ समञ्जा ४ कालमेपिका ५ मण्डक-
पर्णी ६ भल्लीरी ७ भल्ली ८ योजनवल्लो ९।
इत्यमरः। २। ४। ६०॥ कालमेपी १० काला
११ जिङ्गी १२ भल्लीरी १३ भल्लीका १४
भल्लीः १५। इति शब्दरत्नावली॥ हरिणो १६
रक्ता १७ गौरी १८ योजनवल्लिका १९ वप्रा
२० रोहिणी २१ चिचलता २२ चिचला २३
चिचाली २४ जननी २५ विजया २६ मञ्जुषा
२७ रक्तयष्टिका २८ चिचिणी २९ रागाङ्गी
३० कालभास्विका ३१ अरुणा ३२ ज्वरहल्ली
३३ ह्वाङ्गी ३४ नागकुमारिका ३५ भल्लीरलतिका
३६ रागाङ्गी ३७ वल्लभूषणा ३८। (पयो-
यान्तरं यथा —

“मञ्जिष्ठा विकसा जिङ्गी काला योजनपर्णयोप।